

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

Tot el que sentireu en aquest programa ha passat.
Els fets i els llocs són reals.
Alguns diàlegs estan dramatitzats,
però el seu contingut consten documents
o surt de testimonis que eren en lloc dels fets.
En algunes descripcions, aquest programa podria ferir sensibilitats.
Relatem crims reals.
La realitat i la mort no entenen de sensibilitats.
2010, dissabte, 1 de maig.
Són dos quarts a 10 del matí i el 112
rep una trucada per avisar que hi ha un home mort
en un pis de materó, amb signes de violència.
Quan els Mossos arriben al lloc dels fets,
veuen que el cadàver està darrere de la porta d'accés al domicili
i que hi ha un petit rastre de sang que va fins al menjador.
La parella de la víctima també hi és.
Plora. És ella qui ha trobat el cadàver.
Quan els investigadors li comencen a fer preguntes,
de seguida els fa mal a l'espí.
Hola a tothom, soc Carles Porta. Gràcies per escoltar-nos.
El cas que us expliquem avui té una suma
d'aquells ingredients habituals en moltes sèries de ficció.
Cartes anònimes, drogues, trets
i una testimoni protegida que col·labora amb la policia
i que està tan morta de por
que no vol que les seues declaracions quedin ni per escrit.
El cas es resoldrà i arribarà a judici,
però no tothom pagarà pel que ha fet.
Intentarem posar llum a la foscor. Comencem.
Grims. Per què matem?
Millified, crucified in the human frame.
A million candles burning for the help that never came.
You want it darker.
I'm ready, my lord.
El relat dels moments foscos de la nostra societat.
Grims.
En Carles Porta.
2010.
Aquest any, l'1 de maig, dia dels treballadors, cauen dissabte.
Com és habitual en aquesta data,
l'atenció informativa la caparen les diferents manifestacions
que han convocat els sindicats.
Com a totes les altres regions policials,
ni a nou a tot Catalunya,

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

que no ha sigut una granada per al seu país,
té la tensió posada en la jornada reivindicativa.
Però dos quarts de 10 del matí,
el focus es desplaça per a un altre assumpte.
Una trucada al 112 alerta que hi ha un mort en un pis de Mataró,
amb signes evidents de violència.
El caporal David Martínez i la gent Mònica Boffill
són els investigadors del cas.
Els anirem seguint a tots dos al llarg del capítol.
Quan arribem nosaltres al lloc,
hem d'anar al cadàver, encara darrere de la porta.
Hi ha un rastre de sang, fins al menjador, petit,
amb poques gotes de sang,
i sobretot i el que més destaca és que al menjador, al sofà,
hi ha un coixí que presenta un forat.
Em parlarem més endavant d'aquest coixí.
La víctima està bocaterrosa i ha rebut un tret al pit.
El cadàver estava com si hagués anat cap a la porta
i hagués caigut ja arribant a la porta del domicili.
La quantitat més gran de sang és a prop de la porta,
al costat i a sota del cadàver.
I el reguerot de sang que va cap al menjador
són gotes de caiguda, no de projecció.
Els Mossos pensen que probablement han disparat a la víctima al menjador
i després, malferit, l'home ha anat cap a la porta.
A la paret del passadís hi ha una taca de sang
que indicaria que la víctima s'hi ha repenjat abans de desplomar-se terra.
Quan els investigadors han arribat al pis,
ha acabat la parella de la víctima que es diu Fanny.
Ella estava en un estat com mig de xoc, estrany.
No recordo una reacció habitual,
o de molt nervis o molt no.
Estava com freda, raro.
Estava plorant, no explicava moltes coses.
Abans de començar la inspecció ocular del pis,
els investigadors, com és obvi, pregunten a la Fanny què ha passat.
Ella ens relata que aquella nit va estar de festa amb la família
en el port de Mataró,
però que la seva parella, el mort, al final, no havia estat allà.
No va anar amb ella a la festa familiar.
Llavors que ella, un cop, va tornar de la festa,
va arribar a casa i no podia accedir a casa.
I això eren sobre les 4 a la matinada.
Ella va intentar accedir al domicili-lic,

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

però no podia accedir perquè no tenia claus,
no podria trucar, no l'obrien, i no és fins a les 6 del matí
que el veí de la porta del costat, del mateix replà,
que té dos pisos, l'altre baixos,
el veí sortia, que anava a comprar,
i se la troba i li pregunta què li passa,
i li diu que no pot accedir,
i finalment li deixa accedir a casa seu per la galeria.
O sigui, accedís pel pis del veí,
i salta per la galeria i entra al seu domicili·lic.
I hi ha dues coses del relat de la Fani, que estranyen a la policia.
Li dieu rióls.
La primera és que digui que ha arribat a casa les 4 de la matinada
i que, en lloc de moure cel i terra per localitzar el seu home,
s'hagi estat dues hores al replà fins que ha sortit el veí del davant.
I la segona cosa, que els desconserta, és que no dugués claus del pis.
Li van preguntar en diverses ocasions i diversos agents,
i li van preguntar què passa perquè no tens claus.
I de les diferents preguntes va donar diferents respostes.
Una era perquè ell era molt gelós i no li deixava tenir les claus,
l'altra que les havia perdut, i l'altra que no les tenia.
En la tercera versió la Fani explica a la policia
que les seves parelles van dur les claus
quan la va deixar la festa familiar del port de Mataró
perquè ella no portava bossa de mà per guardar-les.
Diu que el seu home també estava convidat a la celebració
però que no s'hi va voler quedar.
Tornem al relat de la dona.
Ens havíem quedat que a les 6 del matí ha aconseguit entrar al seu pis
a través del domicili dels veïns i forçant la porta de la galeria.
Un cop dins diu que ha vist un estàques de sang,
però en lloc de l'armar-se i buscar la seva parella,
ha decidit fer una altra cosa.
Que un cop entre el domicili, com que ella venia de festa,
doncs no troba res raro, no veu...
Comença a mirar, però no, se'n va a la habitació i es canvia.
És viable que hi ha tres per la galeria
i n'és caminant fins a la habitació sense haver-ho alfinat,
sense trobar-se al cos.
A la policia li fa mala espina
que en lloc de buscar immediatament el seu home pel pis
per comprovar si era o si li havia passat alguna cosa,
se n'hagi anat a canviar-se de roba.
No és una cosa habitual,

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

perquè si tu arribes al domicili,
que saps que està la teva parella,
no t'obre la porta, el primer que hauries de fer,
o el que faria la gent normalment, és mirar-ho tot.
A veure què ha passat, perquè no puc obrir el...
perquè no hi ha ningú a dintre a casa, perquè no m'obra,
on tastar el truc, no...
I ella diu que no.
És una història molt rana, no...
Com més parlen amb ella,
més estrany el sembla tot plegat.
La Fani diu que, ben passades les 6 del matí,
quan ja s'ha canviat de roba i ha d'haver volat una mica pel pis,
ha trobat el cos del seu home estès a terra
just davant de la porta d'entrada.
I llavors, a partir d'aquí, ella surt al carrer,
i es queda al carrer des de les...
Bé, això des de les 6 i algo,
fins a les 9 del matí,
que és quan torna el veí i se la troba al carrer,
i li diu, però què ha passat?
I és el veí el que truca als serveis d'emergències,
i el que dona l'avís, que són ja les 9...
les 9.30 del matí.
Ella el veu, de fet, trobem la roba de festa sobre el llit.
Sí que el veu, però plora.
No diu res perquè no ha avisat abans.
Ella està allà plorant, com han estat de xoc, no explica res.
La seqüència dels fets que explica la Fani
no convence als Mossos.
Per què no tenia les claus,
i per què des que arriba a les 4 i pico de la matinada,
fins a les 9.30 que es dona l'avís,
ella no diu res. Això era el que era més sospitos.
Encara no hem dit qui és la víctima.
Es diu Fredi Alberto Franco-Megia i té 40 anys.
És d'origen colombiana, igual que la Fani.
La víctima, el que tenia la parella,
una parella sentimental aquí a Mataró, tenia una dona,
i també tenia fills a colombiana.
La policia inspecciona a fons el domicili,
i es fixen que, si bé està clar que a la víctima li han disparat,
no troben cap veïna.
Això que ens fa pensar és que segurament l'arma era un tipus revolver,

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

o que els autors haguessin recollit la veïna per ocultar,
per dificultar l'acció policial, la investigació.
Però segurament, i el més probable, és que fos un revolver.
La diferència entre una pistola i un revolver
és que la pistola un cop secciona i es fa el tret
i la corredera de l'arma tira enrere i salta la veïna
que ha produït el tret.
I es torna a municionar i es prepara per la següent.
En canvi, el revolver el que fa és quan secciona,
dispara, surt la bala, però gira el tambor
i es manté dintre del tambor la veïna.
No es perden.
La segona cosa en què es fixen és aquesta.
Es troben llaunes de cervesa per terres campades,
des de la porta d'entrada fins al menjador.
Com podeu suposar, aquestes llaunes de veguda
escampades pel reverdor tindran importància,
però ja hi arribarem.
Continuem amb el relat de la parella de la víctima.
La Fani ha explicat a la policia
que l'ha portat a casa un cosí a les 4 de la matinada,
després de la festa familiar,
i que quan han arribat han vist el cotxe del fredí, la víctima,
aparcat a prop del domicili amb un vidre trencat.
És un C a Tivitha.
Els agents van a comprovar-ho.
Va fer l'expecte ocular del vehicle també
i estava tot regirat, però no vam trobar res raro,
ni que faltés res, perquè tampoc ho sabíem,
ni volíem preguntar-li a la víctima que faltava.
L'endemà, l'autòpsia confirma que la causa de la mort
és el tret al pit,
i conclou que van disparar el fredí a uns 670 centímetres de distància.
L'informe dels forensers també diu això.
Entre el cuerpo del fallecido y el arma de fuego,
se había interpuesto un objeto,
pues de hecho el proyectil tenía fibra enroscada
que indicaba que atravesó un objeto interpuesto.
También faltaba en el orificio de entrada,
en el cuerpo de fredí,
el tatuaje y los restos de pólvora de la llamarada
que produce el disparo,
que en su opinión fueron absorbidos
o quedaron en el objeto interpuesto.

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

El tatuatge al qual es refereix l'autòpsia
és la marca que deixa el cos l'impacte de la bala.
Segur que heu recordat el cuixí foradat
que la policia ha trobat al sofà.
El cuixí foradat ens marca que els autors,
o l'autor o autors, no tenien intenció
o no volien fer soroll,
és per amortiguar el sol,
el cuixí el posen davant de l'arma,
contra el pit de la persona,
llavors el producte de la detonació,
el soroll queda esmorteït amb el cuixí.
I els veïns no haurien sentit el tret.
Tornarem a parlar del cuixí i de l'arma.
Els forensers també constaten
que la víctima té diversos cops al cap.
Això indica, de primer, el van agradar.
Primer va ser interceptat
i va ser com els cops per immobilitzar-lo.
Va haver-hi una lluita prèvia abans del tret.
Això indicaria un intent de reduir a la persona.
L'informe de l'autòpsia també fa notar
que el difunt portava roba cara.
El que li troben a les butxaques donen a pista de per què.
Els localitzen dues paparines de cocaïna
i també un sobre amb 1.500 euros.
Tot això es va recollir,
va fer l'ingrés al jutjat dels diners.
La víctima també porta a sobre dos telèfons mòbils.
No seran els únics que li trobaran.
Després, en el pis,
se'n van recuperar cinc més de telèfons mòbils.
Tot això va configurant un perfil de la víctima.
Ser telèfons mòbils per una persona
que fa pensar que es pot dedicar a una activitat delictiva
del negoci de la droga.
El fet de portar dues paparines a sobre,
també 1.500 euros que se li troba.
És habitual que en el tràfic de drogues
els autors tinguin diversos telèfons mòbils
per anar variant de línia
i no canviant habitualment perquè si els intervenim el telèfon mòbil
i el canvien cada setmana, entre que intervenim,
trobem el telèfon nou, van canviant,

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

doncs dificultant molt l'acció policial.

La policia esbrina que la víctima no tenia cap feina coneguda, ni revia cap tipus de prestació econòmica, però portava un nivell de vida alt.

Una consulta a la base de dades policial els confirma les sospites.

El que surt també ràpidament és que mirant els antecedents, ell havia estat a la presó amb un familiar per tràfic de drogues.

No és una escala gran, però tampoc seria petita.

És un nivell intermitge.

No és el que està venent paparines a la cantonada, però sí que potser el que prepara els paquets i distribueix els venadors.

A veure, no seria un camèny de cantonada que va venent paparines.

Us hem dit que tornariem a parlar del coixí i de l'arma.

Tenint en compte el coixí foradat i el tipus d'arma

que creuen que s'ha utilitzat,

els investigadors fan un primer perfil de l'assassí o assassins.

Si hagués sigut molt, molt professional,

potser hauríem trobat en comptes del coixí,

hauríem fet servir un silenciador,

que va arruscat davant de l'arma i evita el soroll.

En aquest cas, un revolver...

De fet, en tema de les armes,

el revolver potser és el més econòmic

en comparació amb una pistola.

La policia interroga els veïns de la finca

per saber si algú ha sentit o ha vist alguna cosa que li hagi cridat l'atenció.

És un bloc de 5 plantes, amb dos veïns per planta.

Sí que hi ha un veïc que ens diu que sobre les 2.49 de la nit

senten uns crits en un dels domicilis sense poder ubicar exactament a quin pis,

però en alguns dels pisos senten crits i com una discussió,

però no en tenien el que deia.

Llavors, aquest veí va trucar a la policia local

i la policia local de Mataró es va espelçar fins al lloc,

va fer les comprovacions normals i habituals

d'arribar a l'edifici, mirar a veure si hi havia,

i en cap dels pisos hi havia ni sorolls, ni res rago.

O sigui, la policia local va a l'edifici, mire, no troba res, i marge.

Però per als investigadors,

això que porta aquest veí és fonamental.

El fet que el veí només sentís crits o discussió

és compatible amb el fet que, en el moment de disparar-li,

fan servir el cuixí per esmorzar-hi el soroll de tret.

El veïn, en cap moment, diu que hagués sentit un tret.

Diu que sent discussió, soroll...

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

Cosa que també ens fa pensar que potser som més de dues persones, som més de dos autors.

En una de les anades i vingudes per la finca per avançar la investigació, la policia troba una cosa que en un primer moment els ha passat per al.

Es van trobar unes gotes de sang a l'inici de la portària, però en un primer moment no se li va donar...

Fins que no es van veure, perquè no eren evidents, no era una quantitat gran de sang, si no eren un parell de gotes,

i llavors allò es va preservar i es van fer les comprovacions.

Fer les comprovacions vol dir que s'agafa una mostra d'aquesta sang i es porta a analitzar el laboratori, que cal confirmar que sigui de la víctima.

Més coses.

Els investigadors intenten reconstruir les últimes 48 hores de vida del fredí i per fer-ho, parlen amb el seu entorn.

Localitzen el germà, que els confirma que tots dos han estat a la presó per un deute de drogues.

Gràcies al seu testimoni i al d'alguns dels amics i coneguts de la víctima, es brinen què va fer durant les hores prèvies al crim.

Sabem que aquella nit ell va estar en un frànfor, allà a Mataró.

Llavors, entre les declaracions dels treballadors del frànfor i les càmeres del local,

podem establir que ell va sortir d'aquell frànfor a cap a les dues i quart de la matinada.

De fet, amb un dels amics que està en aquell frànfor,

la víctima li envia un missatge, un SMS a les dues trenta de la matinada.

Per tant, tenim que ell està viu des d'aquesta hora.

Fins a les dues trenta com a mínim, sabem que ell està viu.

Llavors, si tot això ho lliguem a que les dues, 49, un veí sent els cops i els crits,

sabem que tot passa en aquest impàs gairebé de deu minuts.

Els investigadors pensen que van agredir el fredí just quan arribava a casa tornant del frànfor.

La víctima va vestir igual que les càmeres.

En el moment que localitzem el cos,

va vestir igual que les càmeres del frànfor de Mataró quan marxa.

Ni s'ha canviat.

Els Mossos demanen els registres de totes les càmeres de l'entorn.

Mentre les dil·ligències policials avancen,

els investigadors van coneixent tots els familiars de la FANI, que s'acosten a casa seva per fer-li costat.

Entre aquesta família sabem que hi ha una germana que viu allà prop, sabem que hi ha els cosins

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

que són els que també l'han portat aquella nit cap a casa, és a dir, la parella sí que té una xarxa de familiars allà. Evidentment ja sabem que coneixem ja en aquell moment qui és la seva germana, qui és el marit de la germana, i una mica la gent que ve allà fer-li el suport. De seguida us ho explicarem, qui eren la germana i el marit. Abans, deixeu-nos que us expliquem que en mitj d'aquest tràfic d'interrogatoris i de proves pericials, el dia 6 de maig, 5 dies després del crim, arriba una carta anònima a la comissaria dels Mossos d'Esquadra de Mataró, no serà l'única. Entre el 6 i el 8 de maig se'n rebran un total de 4. Recordeu que el crim es va cometre l'1 de maig. Aquestes cartes estan tenen una data, a dintre la tenen una data que és previa, els fets de fet estan del 28 d'abril. Per tant, la persona que les va enviar ja ho havia escrit abans que possessin els fets. I què ens diuen aquestes cartes? Doncs que la germana de la parella, de la víctima, té un laboratori de cocaïna en el seu domicili, i que a la gestió d'aquesta droga de cocaïna la porten entre ella i el marit. Això encara ens orienta més perquè tot ha pogut passar per un tema de drogues. La germana de la Fanny es diu Carolina. La policia es brine que la Fanny, la Carolina i les seves respectives parelles, és a dir, el Freddy i el marit de la Carolina, conviuen en un pis de mataró. Fins que fa 4 mesos la Fanny i el Freddy van decidir marxar-ne i instal·lar-se al pis on han passat els fets. La policia cada cop té més clar que la droga està darrere de la mort del Freddy. Els investigadors decideixen fer vigilàncies al pis de la Carolina, com que l'actitud de la Fanny els ha escamat des del primer dia, també demanen al jutge una autorització per intervenir-li al mòbil. Un cop li han punxat el telèfon, veuen que l'aparell l'utilitzen tant ella com la seva germana, la Carolina. D'aquest telèfon no em van treure res, no em van treure res,

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

perquè la mateixa Carolina en una de les trucades ja diu
que tengo el teléfono pinchado y no diré res.
Per tant, d'aquesta mesura no em van treure res.
De les vigilàncies al pis de la Carolina
no se'n treu res, tampoc.
Ni de les càmeres de videovigilància dels voltants del Frankfurt
on va estar el Freddy abans d'anar cap a casa.
El que sí que ha donat positiu són les taques de sang
trobades a la porteria del bloc de pisos de la víctima.
O sigui, la sang és del Freddy,
i els investigadors fan una primera hipòtesi
de la següència dels fets amb moltes reserves.
Els fets hi ha dubtes que començessin a la porteria,
de l'edifici,
i els autors estiguéssim esperant-lo a dins de la porteria,
i quan ell va arribar aquella nit, va ser allà on el van interceptar.
El van obligar a pujar a dins del seu pis,
i és quan ell, a dins del pis,
intenta treure sals de sobre.
De fet, això també explicaria el per què es troben llawnes de cervesa
per terres campades,
des de la porta d'entrada fins al menjador,
perquè ell duia una bossa de plàstic amb llawnes de cervesa
que havia acabat de comprar.
Cosa que indicaria que ell va intentar desperse
dels autors d'aquests homes
que l'havien interceptat a la porteria.
Allà, per això va rebre cops,
i el van segurament tirar al sofà,
i va ser allà quan ja es va produir el tret.
Crims.
El relat dels moments foscos de la nostra societat.
Amb Carles Porta.
Abans de continuar,
tornem un moment a les quatre cartes anònimes
que es van rebre a la comissaria de Mataró
i van pensar que havia de ser un veí de l'edifici,
perquè, si no, com ho sabia, que ja hi havia allò en aquell pis.
Però mai vam saber qui l'havia escrit.
Continuem.
Ha passat més d'una setmana de l'assassinat,
i la policia té totes les línies d'investigació obertes
del seu entorn de l'inqüència el podria ser qualsevol.
Evidentment pensàvem que era algú que amb el que tenia un delta,

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

que no hi havia qui era, hem de sospitar a tothom.
De la fani,
tampoc n'han deixat de sospitar des del primer moment.
Perquè és...
Ah, de ver, a canviar tres vegades,
el per què no té les claus,
o no dir què li pot haver passat quan convius en aquesta persona,
pot saber quins problemes té o què no té,
i no dir res.
Estava clar que estava amagant alguna cosa que no ens volia dir.
La investigació sembla estancada
fins que el 7 de juny,
un mes i una setmana després del crim,
hi ha un nou cop d'efecte.
La comissaria del Baix Llobregat
informa als investigadors de Granollers
que tenen una persona detinguda,
que diu que sap coses de l'humicidi de Mataró,
i que les vol explicar.
És una dona que està arrastada per petits furts i robatoris.
Els Mossos li donen credibilitat per un detall.
Perquè explica una cosa
que no pot saber de cap de les maneres,
si no és perquè o ella ha estat en l'humicidi,
en el lloc en el crim,
o perquè una persona propera al crim li ha explicat.
Bàsicament el principal que s'havia utilitzat un coixí
per disparar l'arma.
El caporal Martínez i la gent bofill
desseguides desplacen cap a la comissaria del Baix Llobregat
per parlar amb la dona.
I efectivament tot el que ens relata és molt, molt creïble.
Aquesta persona ja ens parla de la Carolina, del marit,
ens parla de Mataró,
ens parla de les persones que van anar a cometre el crim,
ens parla de com i van anar,
i ens parla de tot el que va passar,
sobretot que van acabar disparant a la víctima.
Sap tantes coses que la policia pensa que està implicada en el crim.
Ella ens diu una quartada, roguem,
i queda descartada.
Aquella nit va estar amb una persona,
va estar amb un hotel i va estar amb una persona,
passant la nit, i ens ho verifica, que sí.

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

També el registre de l'hotel de les visites,
que és obligatori, i també els hotels, tenen càmeres.
Si no està implicada en el crim,
perquè vol parlar i explica-ho tot,
ella intenta o té la falsa creença
que ajudant en una altra investigació,
potser li salvarà de les penes que tingui
pels altres tipus delictius o les altres coses que fer.
Evidentment en el sistema judicial que tenim aquí,
això no funciona així.
Aquesta persona, la veritat,
és que també va manifestar, ens ho podem creure o no,
que una cosa era dedicar-se als delictes patrimonials,
una cosa és robar,
i l'altra molt diferent per ella, moralment, era matar algú.
Aquesta també era una de les seves motivacions per ajudar,
perquè ella no estava d'acord en aquest tipus de delictes.
La dona, de la qual no en sabem la identitat,
explica a la policia tot el que sap sobre el cas.
Recordeu que us hem explicat
que inicialment la Fani, la Carolina i les seves parelles
compartien pis a Mataró.
La detinguda explica que es van barallar.
Per què?
Perquè la Carolina culpava a la seva germana.
Fani i a la víctima d'haver-li robat un kilo de cocaïna.
Que només podien haver estat ells,
perquè la nit que li van robar
eren els únics que estaven en el pis,
i eren els únics que tenien clau.
Aleshores, la Carolina va dir,
vull una revenja, vull el meu kilo de cocaïna,
o els diners de la venda que ella ha fet d'aquesta cocaïna.
La Carolina va dir,
vull una revenja, vull el meu kilo de cocaïna,
o els diners de la venda que ella ha fet d'aquesta cocaïna.
I va amb una cosina a l'hospitalet, que té un bar,
i li explica.
A partir d'aquí es va començar a embolicar la troca.
Aquesta cosina de la Carolina,
que té un bar a l'hospitalet, es diu Jamilet.
Segons el relat de la dona detinguda,
la Carolina va demanar a la Jamilet
que la posés en contacte amb algú

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

que pogués recuperar el kilo de cocaïna
que ella suposa que el Freddy es va endur del pis
quan va marxar amb la Fani.
I aquesta cosina del bar de l'hospitalet li diu sí,
tranquil·la, jo conec algú,
i ja et posaré en contacte.
Llavors la persona de contacte és una dona,
una tal mona.
I aquesta mona diu sí, conec més gent,
perfecte, farem el plan,
anirem al domicili d'aquest noi
i li robarem la cocaïna.
Segons el relat de la dona detinguda,
les persones que van cometre el crim són quatre.
Tenim la mona, que és qui dura el pla,
amb la seva ex parella, Juan Carlos,
un altre home, Christian,
i un tercer home, Mono.
I aquestes són les persones
que contracten per anar a recuperar el kilogram de cocaïna.
Ja veieu que els noms són complicats, eh?
Recuperar la droga vol dir recuperar milers d'euros.
Segons les taules de preus,
de preus i purezes que fem servir
per valorar la substància d'estupafents,
que és la droga,
la cocaïna estaria a la vent del kilo
en uns 36.000 euros, aproximadament.
Com és que la dona que ho està garlandant tot
a la policia està al cas de tots els detalls del crim
i ella diu que no hi té res a veure?
De fet, conviu,
amb gent que són els que aniran a fer el crim.
Viu en el mateix pis.
Però ella no intervè.
Ella no intervè.
Ella conviu amb la mona,
probablement la testimoni protegida
no tenia coneixement de que néixin
amb la intenció de matar-lo.
Potser va ser un esdeveniment dels fets
que va succeir així o va acabar així,
però segurament ella el que sabia
que volien anar a robar.

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

El nom real de la mona és Blanca.

La testimoni protegida diu que va ser la mona qui li va explicar aquests fets.

L'endemà mateix del crim.

Continuem.

A més de la mona hi ha identificats el Juan Carlos i el Christian,

però del mono, la dona detinguda a la comissaria del Baix Llobregat, no en sap la identitat real.

El coneix personalment ha estat amb ell,

però no en sap el nom real ni tampoc té el número de telèfon.

Els investigadors, el Girefeina,

han de confirmar tot el que ha dit la confident abans de fer qualsevol detenció.

La possibilitat que s'ho estigui inventant

per aconseguir pactes amb la policia

que la puguin beneficiar en la seva situació judicial

és molt petita, però hi és.

El primer que fan els Mossos és anar a parlar amb el jutge.

No he explicat a la ministra senyoria.

Tenim aquesta persona que ens explica això,

però evidentment està dintre de l'entorn directe

i més pròxim dels autors

i, clar, pensem que corre risc la seva vida

si és per el nivell d'implicació que té

i per els coneixents que té i el que ens està dient

i el que està facilitant.

Per això es crea la figura de la testimoni protegida.

Com a testimoni protegida,

la policia engegue el protocol que ja ha establert per aquests casos.

D'entrada se li canvia el nom als documents oficials.

És el jutge d'instrucció de Mataró

que ha decideix en un moment que estàvem en una reunió,

explicant-li i va dir doncs li posarem de nom Temis,

que és la desagrega de la justícia.

Doncs perfecte, a partir d'ara és Temis.

I llavors el que s'ha de guardar la seva identitat

en un sobretancat, el jutjat, la caixa forta,

i ningú més ha de saber la seva identitat.

Llavors per nosaltres és Temis i per tothom és Temis.

Hem dit que la Temis compartia pis amb la mona.

No la podíem treure de l'entorn,

perquè seria molt sospitós.

Inclus per la seva seguretat era millor que continués fent la vida

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

el més normal possible.
Intentant evitar, doncs,
li feien vigilàncies,
quan havíem d'agafar declaració o hem de fer alguna cosa,
o alguna diligència amb ella,
doncs quedem de maneres específics en llocs concrets que no pugui,
tot una sistemàtica en protocol,
per garantir o intentar garantir al màxim la seva seguretat.
Perquè ella tot i que és una delinqüència,
està al món delinqüencial,
però està col·laborant.
I ens està donant una informació molt important
en relació a un cas molt greu.
Per confirmar tot el que la Temis ha dit a la policia,
es busquen altres testimonis de l'entorn.
Els investigadors cada cop saben més coses
sobre els presumptes autors del crim.
Són persones colombianes
i es dediquen a robatoris violents,
en força i robatoris violents.
Algun d'ells feien assalts a domicilis.
O ve a domicilis particulars,
i hi ha directament el domicilis de traficants.
No tots.
Hi havia una barreja, una mica,
de perfils delictius.
Els investigadors tenen els telèfons d'alguns dels sospitosos
i miren la geolocalització dels seus mòbils el dia del crim.
Una vegada tenim totes les dades telefòniques
amb els telèfons que hem aconseguit,
que se'ns ha facilitat dels autors.
Tenim bàsicament els telèfons de la mona,
la mona, el telèfon del Juan Carlos
i el telèfon de la Jamilé,
també el de la Carolina i la Fani,
que són ja els que teníem.
Amb les dades que ens aporten les companyies a Telefonía,
veiem que si a partir de l'hora que truca el veí,
que truca les dues 46,
veiem que les dues 49 ja comença
tota una sèrie de trucades entre la mona, la Jamilet
i el Juan Carlos.
Ja comença a haver-hi tota una sèrie de trucades entre ells,
que és quan ja tenen interceptat per dir-ho així a la víctima

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

i fins que es cometa el crim.

Són trucades entre ells, algunes no estan contestades, però ja es nota que aquí hi ha un moviment de telefonia.

El repetidor de la telefonia també donen informació molt important per a la investigació.

Veiem com de gairebé l'1 a 1 i quart comencen a moure des de l'Hospitalet, del Llobregat, que a l'1 a 30 ja veiem que estan partiant i van arribant cap a Mataró, que se'ls situa cap a Mataró, doncs cap a les dues a la matinada.

Per tant, ja els tenim situats a la localitat de Mataró.

A posterior els tornem a situar-hi cap a l'Hospitalet,

passant per Barcelona a les 3 de la matinada, 3 i 20, i a l'Hospitalet a les 4 de la matinada.

Per tant, ja han arribat a casa seva.

El trajecte dels seus telèfons mòbils marca clarament les hores en què passar tot el crim i els posiciona a Mataró

i a l'Hospitalet un origen i un destí.

La Temis diu que es van desplaçar fins al domicili del Freddy i la Fanny en dos cotxes i que un dels quals era un taxi.

La testimoni protegida no ha volgut revelar el nom del taxista i només ha donat els números de la matrícula del vehicle que portava.

La dona té tanta por que la descobreixin que ni tan sols vol que les seves declaracions queden per escrit.

La policia sospita que deu voler protegir el taxista perquè són amics, però tenint la matrícula no triguen a localitzar-lo.

Els Mossos el posen a la llista d'investigats i també li punxen el telèfon.

El taxi es dona la circumstància, que és un amic de l'entorn, perquè els hi fa viatges habituals, i, bueno, hi intuïm o vam veure que el taxista tenia una relació sentimental o volia tenir una relació sentimental amb una de la mona.

I ja, de fet, quan vam tenir els telèfons intervinguts o haver-hi alguna trucada, no era una relació professional, sinó que eina més a més. Han passat quatre mesos

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

que la Temis va xerrar els investigadors tot el que sabia
i els Mossos decideixen què és hora d'anar per feina.
El 7 d'octubre de 2010
detenen 5 persones en una operació simultània a diferents llocs.
Es procedeix a la detenció de la Carolina,
la Fani, la Jamilet, la Mona i el Juan Carlos,
que són els cinc que vam localitzar,
perquè el Christian havia marxat,
després vam saber que estava a Alemanya,
i el Mono encara no el teníem identificat en aquell moment.
Fixeu-vos que la policia ha detingut també la Fani,
la parella de la víctima, tot i que la Temis,
la testimoni protegida, no l'ha involucrat en cap moment.
Ella era la parella, ha fet coses estranyes
per garantir tots els seus drets i fer-ho tot bé.
Agafem, la detenim, se li agafa declaració amb l'advocat,
i es passa al jutjat perquè decideixi,
perquè sí que és cert que ja veiem coses que potser no sabia,
però és probable que sàpiga.
Cap dels cinc detinguts col·laborem la policia
per identificar el Mono ni tampoc et meten els fets.
L'única que s'en sorre és la Jamilet, la propietària del bar.
Ella i el seu marit porten l'establiment i el negoci i els va bé.
Ni l'un ni l'altre tenen antecedents penals.
I l'una és la connexió amb els delinqüents.
Es desmonto una mica a les garjoles,
perquè pensem que ella no és una delinqüent.
Ella té un bar i coneix l'entorn,
coneix gent que és dolenta, per dir-ho així,
però, clar, es veu detinguda, es veu a les garjoles,
i té un moment de baixó,
i diu que els coneix,
que sí que va venir una reunió al bar,
però que ja no sabia què es dedicava.
Hem dit que un dels investigats pel crim, el Christian,
ha aconseguit escapar.
El jutjat posa una ordre europea de recerca i captura.
Un cop s'han fet les detencions,
la policia treu la temis de l'entorn delinqüencial.
És a partir de que es produeixen les detencions,
i fins al dia del judici,
hem de garantir que ella pugui assistir al judici amb garanties.
És en aquell moment,
quan a mitjans en el jutjat,

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

se li dona una dotació econòmica,
se li canvia la identitat, se li fa un DNI nou,
se li dona totes les dades noves,
perquè pugui intentar fer una vida nova sense marxar.
Prop de dos anys després del crim,
el 24 de juliol del 2012,
es deté el Christian a Alemanya.
S'acosta la data del judici,
que està fixada pel novembre del 2012,
i no hi ha hagut manera d'identificar el mono.
Uns dies abans que comenci la vista, hi haurà una altra sorpresa.
La Temis dona una informació molt valuosa als Mossos.
Explica que fa uns dies anava en cotxe amb el mono,
i una altra persona per Barcelona,
i que els Mossos els van aturar i els van identificar.
La policia busca a la base de dades policials el dia exacte d'aquest incident.
Saben el nom real de la Temis,
i en el sistema estarà inclosa la identificació dels dos homes
que l'acompanyaven aquell dia en cotxe.
I així és, hi ha el nom de tots dos,
i una fotografia de cadascun d'ells.
Per la descripció que els ha donat la Temis del mono,
finalment el poden identificar.
Amb el mono Temis ens va fer un reconeixement fotogràfic,
ens va dir aquest, és el mono.
Amb la identitat i la fotografia,
es dicta una ordre internacional de recerca,
però el judici comença sense que se l'hagi localitzat.
El novembre del 2012, dos anys i mig després de l'assassinat,
s'asseuen al banc dels acusats la Carolina, la Jamilet, la Mona,
el Juan Carlos i el Christian.
La Fani, finalment, no va a judici.
Després us explicarem per què.
El taxista tampoc serà jutjat.
Ha col·laborat amb la investigació, el consideren testimoni,
i la Fiscalia entén que no té una responsabilitat directa amb el crim.
El Tribunal dicta sentència el 23 de novembre
i explica com van anar els fets.
Recordeu que la Blanca és la Mona.
Carolina encargó a Blanca que se apoderara de la cocaïna
que Freddy tenia en el domicili que compartia amb Fani en Mataró.
Para ejecutar el acuerdo, Blanca, a su vez,
contactó con Juan Carlos Baez,
que contactó també amb altres dos persones,

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

Christian Jiménez i otra persona apodada, el mono.
Tras cerrar el acuerdo,
Blanca i Carolina planearon llevar a cabo la sustracción
la noche del 30 de abril al 1 de mayo de 2010,
pues se iba a celebrar una fiesta por un conocido de Carolina Ijamilez,
a la que no acudiría a Freddy, pero sí su compañera Fani.
Para llevar a cabo el plan diseñado,
llegaron al acuerdo de utilizar armas de fuego
con la finalidad de vencer la voluntad de Freddy
y conseguir así más fácilmente el kilo de cocaína.
Para evitar problemas en su traslado y en concreto,
que les parasen en un control policial
y les encontraran las armas o bien la cocaína,
decidieron trasladarse a Mataró en dos vehículos distintos.
Recordeu que un dels vehicles era un taxi
i que el taxista tenia una relació especial amb la mona.
La mona va sola amb el taxista,
i va anar amb el taxi i es desplasen fins a Mataró.
Els altres tres individus, els altres tres autors, van amb una altra cotxa,
fins a Mataró.
Llavors, quan arriben al carrer, la mona es queda dintre del taxi.
I és un dels autors, és en Juan Carlos,
qui es desplaça fins al taxi, i la mona li dona una bossa.
A la bossa hi havia l'arma,
un revolver carregat amb munició del calibre 9 mil·límetres.
El taxi està bé aparcat a pocs metres del Frankfurt,
centre del parc,
on la Carolina sabia que en aquell moment hi havia un cop.
A continuació, Blanca se quedó dentro del taxi,
en la esquina des de donde veía el Frankfurt,
vigilando la salida de Freddy,
pues su misión era avisar a Juan Carlos cuando éste saliera,
y así lo hizo.
Mientras tanto, Juan Carlos, Cristian i el Mono,
valiéndose de una radiografía,
se introdujeron en el portal de la vivienda de Freddy
para esperarle y atacarle cuando éste llegara,
cogiéndolo desprevenido.
Amedrentaron a Freddy, a quien obligaron a entrar en su vivienda,
al tiempo que le exigían la entrega de la cocaína.
Una vez en el interior,
Freddy empezó a gritar pidiendo auxilio,
y como no dejaba de gritar con ánimo de acabar con su vida
y para evitar ser descubiertos,

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

se abalanzaron sobre él, le sujetaron y golpearon,
e intentaron teparle la boca ahogándole con un cojín,
momento en el que el Mono esgrimiéndole
el revolver cargado que previamente le había entregado Juan Carlos,
disparó a Freddy en el pecho,
interponiendo entre el arma y el cuerpo de Freddy el cojín.

Cometen el fet,

i torna i li retorna la bossa,

i la bossa la torna a portar la mona, en el taxi, sols,

i fa la tornada cap a Barcelona,

cap a l'hospitalet, passant pel Barcelona.

Per què ho fan en un taxi?

Perquè és... bueno,

una dona sola en un taxi, en el cas que fossin interceptats,

perquè és a un control d'alcoholèmia,

a un dispositiu policial,

doncs és més fàcil que no li regirin la bossa a la dona,

sinó que veuen raro, en canvi,

si veuen el cotxe amb els altres quatre,

podria ser més sospitós, i ho fan d'aquesta manera.

Grims.

Grims. Per què matem?

El 23 de novembre del 2012 es dicta sentència.

El tribunal condemna a la Carolina Pérez,

la cunyada de la víctima,

a tres anys i tres mesos de presó com a inductora del crim.

A la Jamileta Alfaro, la propietària del bar,

li cau en dos anys de presó com a còmplice

per un delictes de robatori amb violència i intimidació.

I la condemna per la Mona,

de nom real Blanca Sorany,

el Juan Carlos Baez i el Christian Jiménez

és de 19 anys de presó cadascun

pels delictes d'homicidi, robatori i intimidació,

i tinença il·lícita d'armes.

Abans us hem dit que la Fani no va arribar a seure el banc dels acusats.

La van detenir, però finalment la van excloure de la investigació.

Amb la Fani pensem que realment no vam saber,

ni sabem si va participar o no.

Tenia a la seva germana per un costat,

i després tenia a la seva parella.

És probable que la seva germana no li digués res de tot això.

Era molt probable, però clar,

ella tampoc no parlaria en contra de la seva germana,

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

m'agradaria pogués pensar d'on venia tot el tema.
Per tant, va fer el seu paper de callar
i d'assumir una mica el que havia passat.
Però realment, si ella hi va participar,
jo crec que no es va assabentar massa
de qui anava aquella nit, la pel·lícula.
De fet, la seva família, la Carolina,
saben que ella no està al domicili aquella nit,
perquè està a la festa familiar, la tenen controlada.
No qual la seva implicació.
Potser que no sapies res de què seguia a fer aquella nit,
el que sí que, i potser per això calla també,
és que té clar que la seva parella, el difunt,
sí que havia sostret el kilo de cocaïna
que faltava a casa de la seva germana.
Igual per això també calla.
Quede algun serrell.
Recordeu que el cotxe del fredí tenia un vidre trencat.
Quan va anar, la idea que va anar era recuperar les substàncies.
Primer segurament van regir el cotxe i van intentar buscar-la,
com que no la van localitzar, després van al domicili.
I a canvi de què tot plegat?
La sentència ho explique.
Blanca, acceptó el encargo,
a canvi de quedar-se con la sustància
i repartir-se-la entre los intervinientes en el robo.
Aquest cas té un epíleg.
Recordeu l'ordre internacional de recerca contra el mono.
Finalment, el detenen el 25 de gener del 2013 a Barcelona,
després del judici.
La policia pense que ara sí que pagarà
tots els autors del crim del fredí,
però s'endú en una decepció.
El mono no se l'ha arribat a jutjar.
Amb el mono, Temis ens va fer un reconeixement fotogràfic.
Ens va dir, aquest és el mono.
Però una vegada va haver de fer el reconeixement en roda.
En roda, el seu judicial va dir que no el reconeixia.
Diguem que va tenir por, probablement,
el que nosaltres pensem és que va tenir por de reconeixer l'enroda.
Perquè clar, si bé ser que era testimoni protegida,
va arribar un moment cap al que explicava,
això només ho podia saber ella.
I tots van saber què era ella, la que ho estava explicant.

[Transcript] Crims / Per un quilo de cocaïna

Perquè la persona que coneixia tots aquests detalls
era algú que estava al costat dins.
I llavors, en el moment que es poden deixar les detencions
i que tenen accés a tot l'espadiant,
i després hi ha el judici, tot i que el judici va com a testimoni protegida,
amb un biohombó, se li difomina la veu, se li extorsiona la veu,
perquè no la reconeguim,
però evidentment, fins i tot hi ha un moment en el judici
que una de les advocades la crida pel nom.
Una de les advocades de defensa, com que ja sabem qui ets.
És molt probable que, en el moment de fer la roda de reconeixement,
tingués por i no el va voler reconèixer.
De fet, l'últim que sabem d'ella
és que va marxar al país després.
Que m'ha gelat bocada.
El kilo de cocaïna no es va trobar mai i l'arma tampoc.
La Blanca o Mona, el Juan Carlos i el Cristian,
continuen a la presó.
El mono, ja heu vist quins noms en aquest cas,
que segons la sentència és qui hauria disparat al fredí,
també compleix condemna,
però no per aquests fets, sinó per un altre assalt violent.
Gràcies per escoltar-nos. Tornem tan aviat com puguem.
Amb les veus de Catalunya Radio.
Gràcies a tots.
Gràcies a tots.
Gràcies a tots.
Gràcies a tots.
Gràcies a tots.
Gràcies a tots.
Gràcies a tots.
Gràcies a tots.
Gràcies a tots.